

Máme po volbách a máme před volbami

Na konci února proběhlo druhé kolo prezidentských voleb a větší podporu voličů získal generál v záloze Petr Pavel. Respektujeme výsledek a blahopřejme novému prezidentu ke zvolení.

Toto jsou fakta. Pojdme se zamyslet nad tím, jak jsme prožívali volební kampaň. Jak můžeme vnímat myšlenku, že volby rozdělily národ. Mně osobně je blízké konstatování, že pokud jsou v druhém kole dva uchazeči, pak je logické, že se vytvoří dva tábory. Jako voliči máme každý svůj přístup. Někdo volí po pečlivé analýze kvalit jednotlivých uchazečů, jiný si vytvoří intuitivně názor a z něj se nenechá zvíkat žádnými argumenty. Tímto způsobem si pak každý zvolíme svého favorita. To ale neznamená, že tento stav přerůstá v osobní nenávisť mezi voliči, byť by to mohlo ve vypjatých okamžicích při setkání na ulici těsně před volbou tak vypadat. Rozhodně nás neopravňuje to, že souseď volil jinak než já, domnívat se, že je souseď pomatený nebo mizera. Osobně tedy odmítám, že volby nutně přinášejí rozdělení národa v negativním slova smyslu.

Jako druhé téma, které přinesly volby, jsem si vybral otázku lži a pomluv jako součást kampaně. V tomto případě osobně odmítám relativizaci obou pojmů. Ano, můžeme filosofovat, že každý má „svou“ pravdu, ale to je praktické při rétorických cvičeních na téma smyslu života. Pokud však řešíme otázku, zda jsem byl včera v 8:00 v Rožmberku nad Vltavou nebo v Linci, pak je pravda jasná a prokazatelná. V průběhu předvolební kampaně zaznívaly „smířlivé“ a omluvné komentáře typu „on to přeci tak nemyslel, to se nechal unést vypjatou situací.“ Tento postoj je třeba zásadně odmítnout. Lež má totiž v moderní, nebo lépe řečeno, současné komunikaci na sociálních sítích „dlouhé nohy“.

Abych naplnil témata naznačená nadpisem této úvahy, dovoluji mi připomenout, že v sobotu 25. března proběhnou v našem městě volby do zastupitelstva. Samozřejmě jsem úvodní částí mé úvahy směřoval k tomuto tématu. Prosím, nenechme se potřebou „někoho zvolit“ rozdělit na nesmiřitelné tábory.

V malém městě není problém vybírat s rozmyslem a po zralé úvaze, protože se navzájem dobře známe a stejně tak dokážeme lépe rozeznat pravdu od lži nebo pomluvy.

Těším se, že po volbách vznikne funkční vedení města, zachováme si dobré sousedské vztahy a budeme se radovat z příchodu jara.

*Mgr. Bohuslav Čtveráček,
starosta města*

Prezidentské volby v Rožmberku nad Vltavou

	Okrsky			Voliči v seznamu	Volební účast v %
	počet	zprac.	v %		
1. kolo	1	1	100,00	314	62,42
2. kolo	1	1	100,00	323	66,25

Kandidáti		1. kolo		2. kolo	
číslo	příjmení, jméno, tituly	hlasy	%	hlasy	%
1	Fischer Pavel	10	5,10	X	X
2	Bašta Jaroslav	5	2,55	X	X
+4	Pavel Petr Ing. M.A.	80	40,81	129	60,56
5	Zima Tomáš prof. MUDr. DrSc.	0	0,00	X	X
6	Nerudová Danuše prof. Ing. Ph.D.	24	12,24	X	X
+7	Babiš Andrej Ing.	70	35,71	84	39,43
8	Diviš Karel PhDr.	4	2,04	X	X
9	Hilšer Marek MUDr. Bc. Ph.D.	3	1,53	X	X

Zdroj: www.volby.cz

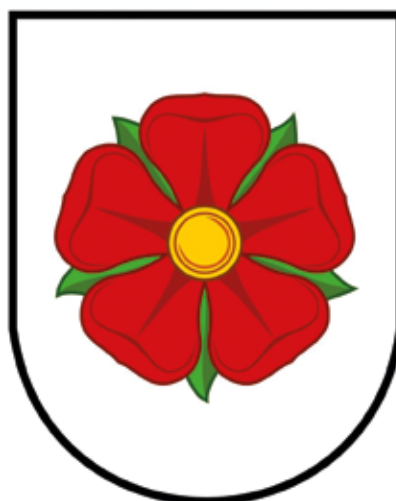
Parkovací automat rok 2022

Ve vydání zpravodaje měsíce září 2022 jsem vás seznámila s tím, proč se nové vedení města rozhodlo upřednostnit instalaci parkovacího automatu na náměstí, oproti tradičnímu a roky zavedenému provozování parkoviště nájemcem a placení ročního nájemného ve výši 40 000 Kč. Zmínila jsem se, že bilancovat teprve budeme a já jsem velmi ráda, že vás mohu nyní s výsledkem seznámit. Příjem z provozu parkovacího automatu (samozřejmě po odečtení nájemného) byl za období květen až prosinec loňského roku ve výši 315 317 Kč. Tato částka mne velmi těší a jsem ráda, že daná varianta potvrdila správnost našeho rozhodnutí. Tuto částku můžeme efektivně využít a investovat jinde. Zachovali jsme se tak, jak nám zákon ukládá, s péčí řádného hospodáře.

K zamyšlení tedy zůstává a k následnému řešení zastupitelstva další parkovací plocha mezi tzv. „Tepličárnou a Startem“. Od roku 2017 je uzavřena smlouva o pronájmu s ročním nájemem ve výši 7 000 Kč. Věřím, že se i v tomto případě bude hledat nejlepší možná varianta řešení. Tento původní příběh o „hrozném strašáku“ z facebooku má tedy dobrý konec. Nikoho nestraší, ale jeho příjem navyšuje náš městský rozpočet. Zároveň možná někoho přiměl k novému začátku. Věřím, že v tom pozitivním slova smyslu. Možná jedna „plechová krabice“ zapříčinila nový životní směr, poznání nového okruhu přátel, stabilní a příjemné zaměstnání. A až zcela opadnou emoce, budeme si moci společně říci, že jsme udělali správnou věc.

Ing. Veronika Krotká

**OPAKOVANÉ
KOMUNÁLNÍ VOLBY
25. 3. 2023**

Rožmberský zpravodaj – periodický tisk územního samosprávného celku Města Rožmberk nad Vltavou. Vydává Město Rožmberk nad Vltavou, Rožmberk nad Vltavou 2, 382 18, IČ: 00246115 | **Registrační značka:** MK ČR E 23671 | Vydáváno 1x za měsíc nákladem 200 ks | **Datum vydání:** 6. 2. 2023 | **Redakční rada:** Mgr. Bohuslav Čtveráček, Mgr. Drahomíra Čížková, Ing. Veronika Krotká, Andrea Krabatschová, Marek Kukolík | **Kontakt pro příspěvky, informace a inzerce:** podatelna@mestorozmberk.cz, tel.: 380 749 820 | **Grafika a sazba:** Zuzana Prokopová | **Tisk:** INPRESS a. s.

Tři králové

Při našich pátcích v tělocvičně jsme zjistili, že máme v kolektivu nadané zpěváky, a tak nás napadlo, že bychom mohli společně uspořádat tříkrálový pochod městem. Kašpar, Melichar a Baltazar doma pečlivě trénovali a my jsme mezitím tvořili kostýmy. 6. ledna nastal den D, kdy jsme se sešli v 17 hodin v tělocvičně. Tři králové se nastrojili do kostýmů a vyrazili jsme do ulic. Šel nás menší průvod s lucerničkami a s hudebním doprovodem akordeonu, který zpěvu a celé večerní atmosféře, dodal autenticitu a správný náboj. S přibývajícím časem a tmou menší děti postupně z průvodu odcházely domů a Tři králové s akordeonem a s námi, dospělými, nezapomněli navštívit hrad ani Metlici, kam jsme se dopravili auty. Do tepla svých domovů jsme dorazili po 21. hodině unavení, ale spokojení.

Druhý den, v sobotu, nás čekala obchůzka Přízeři, kde se vytrvalí Tři králové seznámili s novým hudebním doprovodem a statečně téměř 3 hodiny opět rozezvučely přízeřské ulice za doprovodu elektrických kláves. Pro naše město to byla akce, kterou ani starší občané nepamatují a rádi bychom tuto tradici udržovali dál. Téměř na každém plotě či brance zůstala křídou napsaná počáteční písmena Kašpara, Melichara a Baltazara, což také znamená zkratku latinského požehnaní domu, s aktuálním letopočtem roku. Věřím, že jsme touto akcí potěšili místní a oživilí tříkrálový den, který nám krásně vyšel na pátek a mohli jsme se o víkendu více unavit a v neděli si zaslouženě odpočinout.

Na městském úřadě byla uložena zapečetěná kasička, kam mohli občané města přispívat do 15. 1. 2023 libovolnými částkami, což se také stalo a po odpečetění kaplickou Charitou bylo sečteno krásných 6 800 korun. Poděkování tímto patří Vám všem.

L. Tomková, M. Kukulík

Foto: archiv Marek Kukulík

Foto: archiv Marek Kukulík

Foto: archiv Marek Kukulík

Myslivecký bál

Jaký je nejlepší bál v Rožmberku nad Vltavou? No přece ten myslivecký, který byl uspořádán Mysliveckým sdružením Horní Kaliště. Letos se konal již 19. ročník. Tato akce je každoročně mezi námi velmi oblíbená, jedná se o velmi příjemné setkání našich rodin a přátel lesa. Moc děkuji za čas spojený s přípravou a s organizací členům sdružení – Pavlovi, Láďovi, Romanovi, Vildovi, Lubošovi a dalším. Pro ty, kteří nemohli být na místě s námi, je níže koláž fotografií z příprav. V průběhu večera nebyl čas fotografovat, neboť se jen a jen tančilo a odcházeli jsme spokojeně v brzkých ranních hodinách. Pánové, ještě jednou velké děkuji a zase za rok.

Ing. Veronika Krotká

Zavěšené kafe pro seniory

Zavěšené kafe zná široko daleko snad každý. Ne každý ale ví, že to není jen stánek na Hrudkově, kde vždy usměvavá blondýnka připravující speciality pro hladové pocestné. Zavěšené kafe je tradice, která vznikla po druhé světové válce v Neapoli. Místní lidé zaplatili v kavárně kávu navíc, která byla určena pro válečné veterány nebo ty, kteří se během války ocitli v chudobě a kávu si v kavárně později vyzvedli. V posledních letech získalo toto gesto solidarity oblibu i ve střední Evropě a od roku 2020 máme jedno takové místo, kde můžete zakoupit kávu navíc pro neznámou osobu (seniora či zaměstnance záchranných složek), coby kamenem dohodil – na Hrudkově.

Lucka Besedová (ona usměvavá blondýnka) dovedla myšlenku pomoci druhému a šíření radosti k dokonalosti. Protože řada seniorů nemá možnost dostat se k jejímu stánku, naloží kávu do auta a vyrazí ona za nimi. Ve čtvrtek 19. ledna se na zavěšené kávičce sešli v zasedací místnosti městského úřadu seniori z Rožmberka i Přízeře. Káva, sladký dezert a příjemná společnost, vytvořily pohodovou atmosféru. Děkujeme všem, kteří podporují myšlenku zavěšeného kafe a děkujeme hlavně Luce, která ji zprostředkovává a šíří tak radost!

Bc. Jana Adamko

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ PAMÁTKOVÁ SPRÁVA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Státní hrad Rožmberk hledá na období duben–říjen komunikativní pokladní/pokladníka

Náplň práce:

- organizace návštěvnického provozu
- prodej vstupenek
- poskytování základních informací návštěvníkům hradu
- dohled nad expozicí

Požadujeme:

- kultivované a vstřícné vystupování
- dobré komunikační schopnosti
- organizační schopnosti, samostatnost, zodpovědnost, spolehlivost
- základní znalost práce s PC
- vítáme znalost angličtiny nebo němčiny, případně dalších jazyků na komunikační úrovni
- trestní bezúhonnost (výpis z rejstříku trestů)

Nabízíme:

- mzdu 140–150 Kč/hod.
- práci v malém příjemném kolektivu
- atraktivní prostředí národní kulturní památky
- příspěvek na stravování formou paušálu
- možnost dlouhodobé spolupráce

Práce je vhodná i pro důchodce

V případě zájmu zašlete svůj životopis s uvedením dosavadní praxe a jazykových znalostí na email:

rozemberk@npu.cz

Správa státního hradu Rožmberk
+420 380 749 838, rozemberk@npu.cz

Okénko do naší historie

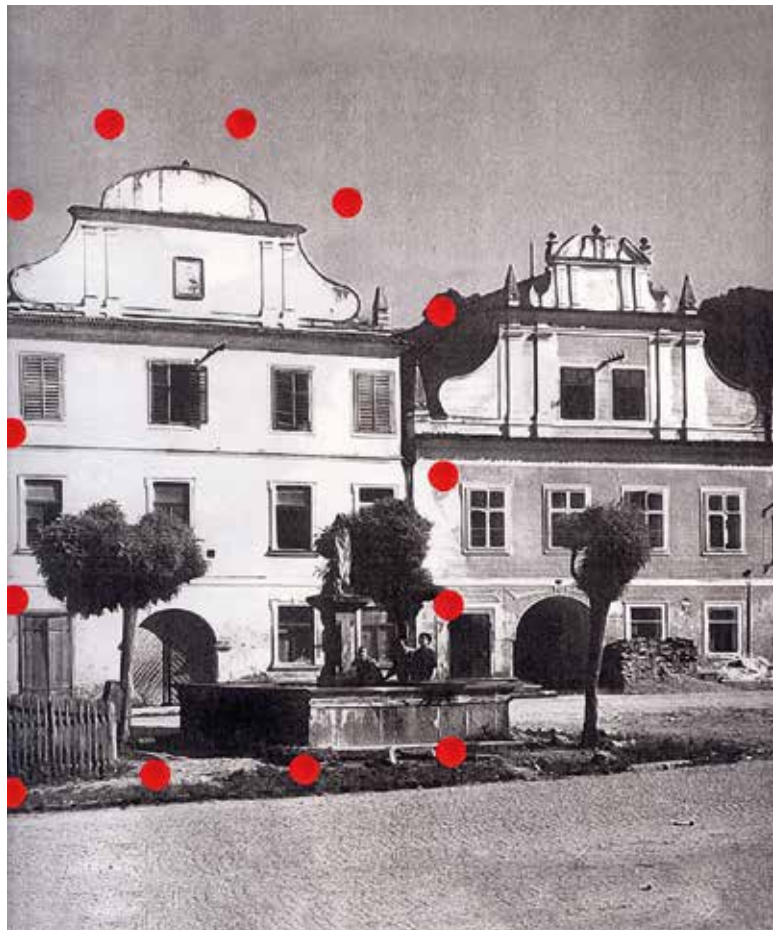
Tentokrát rubriku „Okénko do naší historie“ velmi ráda věnuji panu Mgr. Jindřichu Špinarovi, který mi zaslal velmi zajímavý příspěvek o našem rodákovi Johannu Nepomuk Sailerovi. Měli jste o něm povědomí?

Ing. Veronika Krotká

Rožmberský rodák a patriot Johann Nepomuk Sailer

Narodil se v roce 1893 v kdysi nejvýstavnějším domě na rožmberském náměstí řečeném Weberhaus nebo také Kothofer, který nesl číslo popisné 77. Byl to již jen z fotografií známý dvouposchodový měšťanský dům se štítem, po němž dnes zůstává a možná navzdory zůstane nevzhledná proluka, jež nabízí z nouze ctnost – přímý pohled z náměstí na hrad. Tím člověkem, který se tu na sklonku 19. století narodil, byl Johann Nepomuk (klášterním jménem Quido) Sailer. Muž pohnutého osudu, zapomenutý současník poslední generace zdejší staleté německé komunity. Muž několika podob, z nichž některé nám dnes můžou připadat vznešené a jiné zavrženíhodné. Muž, který o sobě a svých vrstevnících vydal mohutné svědectví ve formě deníku nazvaného Každý den přichází z rukou božích. Pro některé čtenáře snad již známá postava mladších rožmberských dějin, pro většinu však nikoli. Kým tedy byl Johann Nepomuk Sailer?

Dětství strávil v Rožmberku, v rodném domě a později v jednom ze stavení v krátké uličce nad náměstím zvané kdysi Mittlere Gasse. Po studiu na českobudějovickém gymnáziu vstoupil do kláštera ve Vyšším Brodě tak, jako mnozí jiní chlapci z Rožmberka a okolí. Dříve než složil slavné sliby, jež by jeho život zasvětily pouze Bohu, zastihlo jej vyhlášení první světové války a volání do zbraně. A tehdy mladý novic poprvé zaplesal pro věc tolik vzdálenou původně zamýšlené dráze duchovního. Dobrovolně se přihlásil do marného boje za císařpána a jeho zem. Po prohrané válce se vrátil do rodného Rožmberka, krátce s několika druhy koketoval s odporem proti nově vznikající republice, aby se záhy stal jejím loajálním občanem. Nikoli naoko, ale z přesvědčení. Vystudoval učitelský ústav a po několika štacích na venkovských školách v Slupečně, Bukovsku, Hojně Vodě a v Žumberku definitivně zakotvil v roce 1925 na měšťance v Kaplici, kde se už o dva

Dnes zbořený dům čp. 77 na náměstí v Rožmberku, kde se Johann Sailer narodil a strávil tu prvních deset let života; Foto: Josef Erhart

roky později stal ředitelem. Ještě předtím však založil rodinu. V roce 1920 se v Rožmberku oženil s místní rodačkou Marií Purtaufovou, dcerou hostinského od Zlatého beránka (Zum Goldenen Lamm) a postupně se jim narodili čtyři chlapci. Jako ředitel poměrně velké státní školy se stal oporou Československa v nejjihnější pohraničí. Vystupoval na veřejných akcích při státních svátcích, ve svých projevech se hlásil k demokratickému zřízení, v roce 1937 vítal na kaplickém náměstí prezidenta Beneše s chotí. Bylo to při stejné návštěvě jižních Čech, kdy prezidentský pár zavítal i do Rožmberka. Jenže pak se něco zvrtilo. I on podlehl vábení německého nacionalismu. A z kariérních důvodů vstoupil do NSDAP. Zůstal ředitelem školy až do konce války, ve funkci, která s postupující militarizací veškerého veřejného života ztratila jakýkoli respekt. Za svůj přešlap – tak častý u většiny německých obyvatel, kteří uvěřili šalebnému hlasu ďábelské teorie o rasové nadřazenosti – tvrdě zaplatil. Jeho dva synové padli, on sám dva roky těžce odpracoval v internačních táborech, jeho vždy laskavá žena zemřela v Rožmberku následkem nachlazení z jedné z ilegálních cest za manželem. Zemřela poté, co byla svědkem

bezdůvodného fyzického lynčování jejího muže. Z rozvrácené rodiny přežili a později vystudovali v Německu a v Rakousku dva zbývající synové. Jeden z nich, autor nedávno i česky vydaných dějin města Kaplice, dosud žije v Salzburku. Johann Sailer prošel vězněním, než je po roce a půl zprostilí obvinění z aktivní kolaborace. Posledním transportem opustil na podzim roku 1946 Kaplici, aby na konci své životní pouti opět vstoupil do cisterciáckého kláštera, tentokrát v rakouském Svatém Kříži (Heiligenkreuz).

Zbývajících pět let života stráveného za klášterní fortanou v Heiligenkreuzu pro něj znamenalo dobrovolné pokání, jež vykonal pro sebe, svůj lid a vlastně pro nás všechny, které dějiny obou našich národů nenechávají klidnými. Vtělil je do deníku, který si poslední tři roky svého života v letech 1948–1950 vedl. Má povahu písemné rozmluvy s Bohem. Je tedy zcela soukromý, nanejvýš poctivý, bez kalkulu z přijetí u případných budoucích čtenářů.

Nebyl určen k zveřejnění. A v tomto deníku se vrací ke všem etapám svého života, vynáší soudy o sobě, o soužití českého a německého národa, vyznává se z lásky k manželce, k dětem, ke svému lidu i z chyb, které způsobil on i oba národy sobě: „Znám tě dobře, ty bezprostřední, prostá česká duše, jež dokáže zpívat tak tklivé a vroucí písně ... jsi tak dobrosrdečná a soucitná k cizímu utrpení, tak pracovitá a krásu vnímající. Ale byla jsi znásilněna. Procházela jsi utrpením, jemuž nikdo neporozuměl. Zatrpkla jsi však a odvrátila svůj pohled od Západu. Hledala jsi svou oporu na Východě. Tvé srdce tam však není. Kéž by veškeré tragédie, jež postihlo můj a tvůj národ, nás opět přivedlo k sobě.“

Vzpomíná na život v Rožmberku ve svém dětství i v dospělosti, na dobu, „kdy mé rodné městečko bylo ještě hrdé na svá kvetoucí řemesla“, na léta studií, na Kaplici i na věci, jež byly v prvních poválečných letech pro mnoho lidí nestravitelné. Jeho deník je zřejmě nejrozsáhlejší a nejdůkladnější výpovědí poslední generace pošumavských Němců minimálně v rámci celé Šumavy a jižních Čech. I současníkovi dá práci přijmout jej. Českému i německému. V tom je však jeho nesmírná cena. Nestraní nikomu, je zpovědí pouze Nejvyššímu. Je spravedlivý, či naopak nespravedlivý k oběma národům stejně. To záleží už jen na nás, jak jej

Svatba Johanna Sailera a Marie Purtaufové; Foto: Josef Seidel 1920

přijmeme. Pro pochopení naší nedávné minulosti je tenhle deník však dokonalým vodítkem. V roce 1991 vyšel deník pod názvem Jeder Tag kommt aus Gottes Hände poprvé tiskem německy a v roce 2019 zásluhou Jihočeské vědecké knihovny v Českých Budějovicích a pana Bernharda Riepla z Kaplice i česky.

*Mgr. Jindřich Špinar
Jihočeská vědecká knihovna v Českých Budějovicích,
oddělení historických fondů, pobočka Zlatá Koruna*

Město Rožmberk nad Vltavou

přeje vše nejlepší, hlavně zdraví a mnoho dalších let spokojeného života všem únorovým oslavencům, zejména však níže uvedeným nad 65 let.

paní Kohoutová Hanička
paní Dobiášová Eva

pan Kuthan Jiří
pan Rolník Josef

pan Gerber Philippe Gérard
pan Korčák Josef

Rožmberáček

První Rožmberáček tohoto roku ozvláštnil svátek Tří králů. Děti se sešly v tělocvičně, aby vymalovaly obrázek pro Ježíška, jako poděkování za dárky, které jim nadělil pod stromečkem. Společně jsme se pak, vedeni třemi králi, vydali Ježíška najít. Cesta to nebyla snadná. Děti čekala tři zastavení, kde byly vyzkoušeny jejich znalosti (a pěvecké dovednosti). Nakonec jsme všichni, za svitu měsíce a hvězd, dorazili do betléma a Ježíškovi poděkovali. Věřím, že Tři králové si v Rožmberku najdou svou tradici.

Bc. Jana Adamko

Město Rožmberk nad Vltavou srdečně zve na

DĚTSKÝ KARNEVAL

Kdy? Sobota 25. 2. 2023 od 14 hodin
Kde? Hasičská zbrojnice Přízeř

**HUDBA HRY
OBČERSTVENÍ**

Rezervace do 20. 2. 2023
na krotka.veronika@seznam.cz

Hrdinové všedních dní

Poslední roky se otužuje snad každý. Znamé, i neznámé osobnosti se předhánějí ve sdílení fotografií v zamrzlých jezerech, v řece s čepicí na hlavě apod. Jakoby se celý svět rozhodl žít zdravě. Je to opravdu tak úžasné? Nebo je to jen módní vlna?

Paní Jana Krotká je takový náš Wim Hof v sukni (nebo přesněji řečeno v dámských plavkách :-)). Široko daleko bych nenašla nikoho povolanějšího, kdo by mě mohl zasvětit do kouzla otužování. To, jestli je otužování zrovna v módě, je paní Janě celkem jedno. Otužuje se už patnáct let. Móda nemóda. „Do řeky nechodím denně. Záleží hlavně na počasí. Ale dvakrát, třikrát týdně jdu. Čím je voda teplejší, tím jsem tam déle. Když má do 3 °C, tak jsem tam zhruba dvě minuty.“ A do řeky, která měla 2 °C, se paní Jana ponořila i během našeho rozhovoru. „Vodu miluji odjakživa. Nejsem velký plavec. Spíš taková kachna.“ dodává se smíchem. A jak je to s těmi zázračnými účinky otužování, o kterých se všude píše? „Neznám rýmu, nachlazení nebo angínu.“ Zda je to díky otužování nebo aktivním životním stylem a stále dobrou náladou paní Jany...kdo ví. Za zkoušku to ale stojí!

Bc. Jana Adamko

